

EGY OLTÁRI NŐ – A NAGY NAP

AZ ESKÜVŐSZERVEZŐ SZEMSZÖGÉBŐL

„Amit ma láttok, az a jéghegy csúcsa” – mondja Varga-Kovács Tímea, és sorolja is, hány hónappal korábban kezdődött az egyeztetés, a kóstolás, a válogatás azért, hogy tökéletes legyen a rendezvény, amit ma esküvőnek nevezünk. A kezében több példányban ki-nyomtatott forgatókönyv, 9.20-tól indul, és hajnali egyig tart. Megyünk vele.

A polgári szertartás helyszíne felülről nyitott – ez a mai nap leggyengébb pontja!

Áprilisi esküvőt akartak, mert ez a hónap éppoly szeszélyes, mint ők. Ritka, hogy egy párnak előbb legyen a házassági évfordulója, mint a megismerkedésüké – Évire és Marcira, a mai nap főszereplőire ez igaz. Tavaly májusban ismerkedtek meg, április 7-én pedig házasságot kötöttek. „Régóta várunk egymásra, és biztosak vagyunk magunkban, úgyhogy nincs miért húzni az időt. Marci már az első randin közölte, hogy én leszek a felesége. Akkor még nem vettem komolyan, bár én is éreztem, hogy ez valami más...” – a menyasszony ezt este nyolc körül árulta el, a főétel és a desszert között. Korábban nem találtunk rá alkalmat, hogy beszéljessünk. Miért? Tekerjük vissza az időt reggel kilencre!

9.00–10.00

Szekszárd. Megtaláljuk a pékséget, ahol az utcán áll a sor – ez mindig jó jel. Az esküvőszervező, Varga-Kovács Tímea már két óriási zacskóval fogad bennünket, épp kilép az ajtón a menyasszony által megrendelt pogácsákkal. Hat kiló, nyolcvan főre. Sajtos, burgonyás, friss, meleg – az a típus, amelyikből bármennyi lecsúszik. Hogy maradjon a vendégeknek is, Timi elteszi az autójába, és azt javasolja, kezdjük egy kávéval a napot, ő legalábbis így szokta. Az autóból küld egy sms-t a menyasszonynak: „megvan a pogi”. Éva visszaír: oké, ő nem izgul – ez egyébként normális? „Így is lehet” – mosolyog Timi közel kétszáz esküvő tapasztalatával.

Öt perc autózás után az ország egyik legeldugottabb kávézójába érkezünk, a lakótelep mellé. Bent zsvivaj és tökéletes minőségű fekete. A helyismeret nem véletlen, Timi szekszárdi, és a mai pár is a környéken él.

– Ez ritka, mivel főleg külföldiekkel dolgozom, akik Budapesten vagy a Balatonnál esküsznek – meséli az esküvőszervező, míg lecsapunk egy megüresedett asztalra. Timin a pink rúzs a helyén, a cipő csinos, de még szaladgálós. Előke-
rül a forgatókönyv, amit már szerdán ki-
küldött a stáb tagjainak.

– Igazából ha most el-
ütne egy autó, az eskü-
vő már akkor is lemenne. A fodrással, sminkessel, dekorossal, fotóssal, vi-
deóssal, cukrásszal, ze-
nekarral, a templommal, a
anyakönyvvezetővel, a

helyszínnel minden egyeztetve, és látod, órára lebontva itt vannak a feladatok is, úgyhogy ez alapján akár te is levezet-
hetné helyettem – mondja nevetve, de

abban maradunk, inkább ne üsse el az autó. Csörög a telefonja, fülhallgató be, a zenekarvezető hívja.

– Igen, igen, Takler, ott találkozunk... Csak azt akarta ellenőrizni, jó helyen találta-e meg a Waze a helyszínt (ők Pestről jönnek, a fotós pécsi, a filmesek paksiak). Volt már olyan fotósom, akit a navigáció egy másik tanyára vitt az Alföldön, és mivel ott is épp esküvő volt, nyugodtan besétált. Majd amikor realizálta, hogy rossz helyen van, és útbaigazítást kért, annyit mondtak neki a helyiek: tizenöt perc lóháton, menjen csak...

Miközben a kávé ízlelgetjük, kiderül, hogy Timi leggyakrabban nem is itt élő külföldiek esküvőjét szervezi, hanem olyanokét, akik az ország szépsége miatt döntenek úgy, nálunk házasodnának.

– Például egy nyaraláson a Halászbástyán kérte meg a menyasszony kezét a vőlegény, emiatt arra gondoltak, itt rendeznék az esküvőt is. Vagy valamelyikük nagypapája magyar volt, és a gyöke-
rek előtt tisztelegnének. Akad, aki azért bök Magyarországra, mert itt tudja legpraktikusabban összehozni a román és az ír rokonságot.

Érdekes, hogy míg a külföldi pároknál mindig a vőlegénnyel levelezik, a hazaiaknál a menyasszonnyal tartja a kapcsolatot. A párok általában több esküvőszervezővel is beszélnek, mielőtt választanak, de ez teljesen érthető Tímea szerint, hiszen ő is legalább öt fotóst ajánl nekik. Számít az ár (az esküvőszervezőknek 300–500 ezer forint közötti a díjuk a szervezés egyéves időszakára), a referenciák, és például hogy milyen gyorsan reagál a hívásokra, e-mailekre. Timi a Budapest-Balaton-Kecskemét által határolt területen mozog, egy debreceni esküvőt nem vállalna be, mert nincs helyismerete.

– Mi a mai nap különlegessége? – vetem fel a kávézóból kifelé.

– Talán, hogy a vőlegény keresztapja adja össze a párt. Evangélikus lelkész és római katolikus pap is jelen lesz a ceremónián.

– Mi a nap leggyengébb pontja?

– Az eső, mert a polgári szertartás helyszíne felülről nyitott. – Bár van B terv, Timi gyakran nézi a radarképet. Az esküvők banánhéja: az időjárás, a Balatonra vezető autópálya és a pesti péntek délutáni csúcsforgalom. Ezeket lehet elcsúsztatni.

11.00–12.00

A mai esküvő helyszíne a közeli Takler Kúria. A menyasszony már tegnap itt aludt, a frizuráját épp a fodrász készíti.

Évi, a menyasszony biztosan tudta, hogy ha esküvője lesz, Timi szervezi majd – korábban többször is látta munka közben

A sminkes az örömanyt festi. A dekoros a templomban díszít, de mindjárt érzik. Bepakolunk. Timi viszi a Budapest-ről hozott nyomtatványokat: az ültető-táblát, a menükártyát, a névkártyákat, ezekért pár napja elutazott a fővárosba. A bejárat előtt egy letakart autó.

– Ez lesz a nászajándék? – viccelődünk.
– Kellett már Audira masnit kötnöm... Ott válás lett a vége – válaszol a szakember.

Úgy lövi be, ő a közepes költségvetésű esküvők tetejéig vállal megbízást, átlag évi húszat.

– Nem az számít, hány fő a meghívott. Ha húszan vannak, de kérnek pillangórepertetést, hajókázást és másnapi brunchot is, akkor melóssabb a szervezés, mint egy 150 fős, egy helyszínes esküvőnél.

Timi korábban műszaki fordítóként dolgozott. Amikor a saját esküvőjét kezdte szervezni, a ráömlött milliányi információ között felugrott egy esküvőszervező tanfolyam hirdetése is, na, arra lecsapott. Hétvégenként végezte el, egy évig a két munkát párhuzamosan futtatta, majd hirtelen annyi megrendelés lett, hogy átnyergelt az esküvőszervezésre. Mivel jól beszél angolul, kitalálta, hogy angol nyelvű honlapot is készített, és 2019 óta külföldieknek is szervez esküvőt. Azaz 2009 óta – botlik a nyelve, mert ő már 2019-nél, a jövő évi rendezvényeknél tart. Negyvenkét országból érkeztek már az esküvőire, és nagyon bírja, hogy reggel skype-ol valakivel Hongkongból, délután pedig Amerikából.

– Most is kiráz a hideg, ha arra gondolok, hogy egy nagynéni vagy nagybácsi Dél-Amerikából harminchat órát utazik azért, hogy eljöjjön Budapestre egy esküvőre. Óriási érzelmek szabadulnak fel ezekben a pillanatokban. Miközben a magyar rokonság néha egyik kerületből a másikba nem hajlandó átmenni egy régi sérelem miatt...

Botrány egyébként nem szokott lenni, az elvált szülők összeengedése a fiatal párok legnagyobb félelme manapság. Timi sok család történetébe lát bele, jobb is, ha ismeri a neuralgikus pontokat, például az ülésrend kialakítása miatt. De érzékenyen figyel teendői közben is.

– Ha érzem, hogy mondjuk egy örömapa picit sértődött, mert nincs feladata, odamegyek hozzá, kikérem a véleményét, hogy bevonva érezze magát. Ha látom, hogy a menyasszony feszült egy rokon miatt, kisegítem azzal, hogy elhívom onnan az illetőt.

12.00–15.00

Amíg a kúriában vagyunk, Timi folyamatosan egyeztet az étteremvezetővel („Egy vendég úgy volt, hogy nem jön, de mégis, és egy plusz gyerekszék is kell!” „Hol terítsünk a staffnak?” „Meddig kell eldönteni, hogy kint legyen-e a polgári?”). Megzavarom egy kérdéssel én is: mit tenne, ha most hívná a fotós, hogy eltörte a lábát?
– Vadul elkezdenék telefonálni, és ő is, hogy melyik kolléga tud beugrani helyette. Vagy most épp jó, hogy itt vagyunk (néz Andrásra, a fotósunkra), megcsinálnád te, nem? Énekelni is tudsz? Még nem jött meg a zenekar...

Meglessük az emeleti készülőldőszobában a fodrásznál ücsörgő örömapát, aki bevallja: ő csak attól fél, hogy „kijön a könnye a bevonuláskor”.

– Szabad sírni! – nyugtázza egyszerűen Timi. Helyzetjelentést ad a menyasszonynak, aki tényleg kikökhenthetetlennek tűnik. Megjön a csokor – egy fotó alapján készült, amit a menyasszony küldött. Ezt szeretik egyébként a szervezők, jó, ha konkrét elképzelése van a párnak. Érkezik a fotós és a filmes csapat, már tizenegyen vagyunk a szobában, így mi kiosonunk.

Miközben a földszintre igyekszünk újra, Timi családjáról beszélgetünk: mit szól hozzá a férje és a kislánya, hogy a hétvégéket a legtöbbször külön töltik?
– Megszokták, ez a munkám hátránya. Az előnye viszont, hogy hétköznap otthonról dolgozom, így ha a lányomnak három hétig fülgyulladás van, ott tudok vele lenni. – Szerinte egyre többen kérnek fel esküvőszervezőt, mert időt és idegeskedést spórol a párnak.

FOTÓ: HAJDÚ D. ANDRÁS

– Ha egyedül állnak neki, például fel kell hívniuk húsz videóst, mire találunk olyat, aki árban és stílusban megfelel, plusz rá is ér. Én egyből mutatok nekik öt lehet, és csak választaniuk kell.

15.30–01.00

– Ha egyszer már nem leszek libabőrös az Ave Maria alatt, abbahagyom – súgja Timi a templomi esküvő közben. Immár az elegánsabb ruhájában áll mellettem, amit indulás előtt vett át. Az előbb mobilon megcsörgette a kántort, hogy kezdhet. Kicsit késésben vagyunk, a fodrász később végzett, és a templomi szertartás is hosszabbra nyúlt a tervezettnél. Csodálom, hogy nem fagy meg Évi, a templomba még nem ért el a tavasz. A pár előtt lépünk ki az épületből, így láthatjuk, hogy Marci és az örömapa is könnyezik, Évi gyengéden simogatja a férje arcát. Csoporkép. Timi leszedi a padsorokat díszítő masnikat, indulás vissza a Taklerbe. Az esküvőszervező hívja az éttermet: elindultak az első vendégek, készítsék a pogit és a köszöntőitalokat.

– Min múlik az esküvő sikere? – kérdezem, miközben már visszafelé autózunk.

– A páron. Ha jól érzik magukat, és szívesen vannak azokkal, akiket meghívtak, akkor minden jól megy. Előfordul, hogy a pár hosszasan az erkélyen cigizik, és nem értik, miért nem táncol senki. Hát, mert ők sem táncolnak. Vagy ha idegesek a szervezés miatt, ezt a vendégek látják, és elkezdenek kombinálni...

Ha egyszer már nem leszek libabőrös az Ave Maria alatt, abbahagyom.

Megkérdezem, hogy az esküvő alapján meg tudja-e jósolni a házasság sikerességét. Vannak tippjei, de sokszor meglepi, hogy kik maradnak együtt, és kik mennek szét. Volt egy indiai-magyar esküvője, ahol a magyar vőlegény bicskanyitogatón beszélt a menyasszonyával. Azt gondolta, a neveltetése miatt behódol majd neki a lány, de elvált – erről ma már a Facebook révén egyszerű értesülni.

Lezajlik a polgári szertartás, nem esik, úgyhogy a tervezett helyen. Érkezik egy váratlan vendég, de le tudják ültetni. Közben jön egy meglepetésprodukción is, emiatt nem tudják kivinni a levest, amit viszont már kitaláltak, a konyha pánikban! Szerencsére nem hül ki, csak a séf hord ki lábom egy infarktust. Egy-egy pincér magányos tányérok gazdáját keresi – a különböző ételérzékenységgel élők külön fogásokat kapnak, erre ma már felkészültek az éttermek.

Vacsora alatt kipakol a desszertasztalra a cukrász, mi megleshetjük az emeletes tortát is, majd megy a hűtőbe. Nyitótánc, ujjlenyomat-hagyás, vicces fotók készítése, tortavágás, menyasszonytánc, éjféle vacsora. Beindul a buli, nehéz hazaindulni hajnali egykor.

– Mint mindig – mondja Timi, és egy fáradt mosollyal becsukja maga mögött az ajtót.

Két nappal az esküvő után e-mail érkezik a csapattagoknak. Kis összegzés és köszönet. A szezont megnyitottuk.

Szigeti Hajni

Az esküvőszervező reggel 10-től a helyszínen dolgozik: itt épp ellenőrzi a terítést, majd kiteszi a menü- és névkártyákat

A vőlegény, Marci két órával a templomi esküvő előtt már kezd izgulni, a virágkötőz mindenestire a helyén

Enikő: Csodákat tesz a gyomorral és a hangszálakkal ez a gyógyvíz Nagymamájától örökölte a Salvust

Détár Enikő igazi Salvus rajongó: esküszik erre a gyógyvízre akár megelőzésről, akár kezelendő panaszokról van szó.

Palackozott Salvus gyógyvíz, Salvus Pemet, és inhalátor: mindezek a kincsek ott lapulnak Détár Enikő otthonában, és a színésznő rendszeresen használja is őket.
– Amióta eszemet tudom ismerem a Salvus gyógyvizet. Nagymamámnál mindig volt egy palackkal. Itta ha gyomorégés kínozza, de akkor is kortyolgatta ha kiadós, nehéz étel volt az asztalon, így segítette az emésztését. Néha belém erőltetett egy-egy pohárral, de gyerekként még nem értettem, miért jó ennyire ez a sós ízű víz – emlékezett vissza nevetve Enikő. – Persze akkor még nem voltam ilyen elkötelezett híve. Kamaszként aztán rájöttem, milyen hatásos a nagy kedvenc itala. Mivel örököltam a rossz gyomrát, folytatom a családi hagyományt is, és az emésztésem Salvus vízzel segítem. Minden reggel kávéval kelek, ami cseresznye tartalmánál fogva nem túl jó az érzékeny gyomromnak. Előtte azonban iszom egy keveset ebből a lúgos gyógyvízből; le

is kopogom, de régóta nem jönnek elő gyomorpanaszaim, élvezem a víz jótékony hatását.
A gyomra mellett Enki a hangszálait is eszeli a gyógyvízzel tartja karban:
– Amikor kezdő színésznő voltam, láttam, hogy az idősebb kollégák nemcsak iszogatják, hanem gargarizálnak is a Salvus-szal, hiszen régi, jól bevált módszer a hangszálak regenerálására – folytatta a színésznő. – Ha megerőltetem a hangom, akkor én is inhalálok a gyógyvízzel csodákat tesz a hangszálaimmal. Ezen kívül – a színházak száraz levegője miatt – minden nap használom a Salvus gyógyvíz orr- és szájpemet változatát is.
A Salvus Gyógyvíz Pemet gyógyszerárakban és gyógytermék üzletekben, a Salvus Gyógyvíz élelmiszer áruházakban is (Auchan, Fűszertek, Coop, DM, továbbá Rossmann üzletekben) kapható.

